

STUDENTI AKADEMJE PRIMJENJENIH UMJETNOSTI – SVEUČILIŠTA U RIJECI »UČE« SLIKARSTVO U ČAROBNIM LUBENICAMA NA OTOKU CRESU

LUBENICE – mjesto gdje se susreću energija, svjetlost, ljubav i zdravlje

Doživljaj je snažan, ekspresija će nas puknuti naknadno. Tu izolacija daje posebnu dimenziju i ovdje sam se susrela sa tišinom, rekla je Ivana Kostadinović

Iva CUPAČ MARKOVIĆ

Kada neotolazima spomene CRES za većinu su prve asocijacije da je to najveći otok, da na njemu živi jedna od posljednjih kolonija bjeloglavih supova, da ima Vuksko jezero i da je na ovom otoku jedna čarobna mjesto – Lubenice. Posljednjih petnaest godina lubenici, a neprikazni kontrast

metara iznad mora, prirodna su kulisa i scena letnih Glasbenih večeri. One su i jedna od najčehkih motiva razglednica crockog ljetinskog otoka jer su fotografirane, a i satkane su od pešča, vrloernih o rihovoj proliksii, jer budućnost im je pune neizvjesna, a kraj im se ne zna. U ovom kamenom gradu ljudi su željivi i peje četiri tisuće godišna, a neprikazni kontrast

Andrea Klig

življenja upravo ovih godina dosegao je svoju najvišu točku. U njima danas stalo žni tek dvadesetak stanovnika, a dječiji glasovi odavno ne odjekuju ni skromni žiti otoneni ulicama. Lubenice žive natkni svoj život i diete sadržna mnogih malih mjesta, ali ipak s jednom razlikom, jer zanimanje i posao, obnaru svakog tko ih posjeti, pa im se moglo jeze vratiti. Tako Lubenice, najčešće u zgradni Škole, koja vodi nevladina Udruga Eko Park Perna, udome znanstvenici koji razgovaraju o proizvodnji i alternativen izvornima energije ili o održivom razvoju. Lubenice vole alternativni svit vrsta pa nije nitko neobičan vidjeti ljude kako izvode vježbe ili meditiraju na stijeni poudravljači Sunce na njegovom tlostruku ili soluniku.

U organizaciji Akademije

kako se slikarski izlet u nepoznato od prije dvije godine pokazao punim popotikom, nepopisivim iskustvo prirodna je još jednoj generaciji studenata. Na spite što je to tako sadržajajuće u ovom mjestu studenati su teško naučili prave riječi, jer smatraju da što god ljudi ne može pročitati snaga ovog prostora.

Općinja vjetar, stijene, kuće, more

Ivana Kostadinović studentica iz Baranje doživjela je pravi kulturni šok i kaže kako je znanstvenica Lubenica vanzemaljska: – Dolijvija je snaban, a ekspresija će nas puknuti naknadno. Ovdje je teško raditi jer je toliko interesantnih stvari tako da ih stalno nešto oduvijek pažljivo, ljubavija daje posebna dimenzija, ovdje

skupina studenata i Ivana Kostadinović

Studenti Ispice Akademije primjenjivih umjetnosti sa docenticom Ivičević i docenticom Kostadinović na lubenici

sam se susrela sa tišinom, s vremenom koje je dobilo novo dimenziju. Na fakultetu je sve isparano rokom, a stalnoj snu borbi s rasporedom, ovdje sam prošlika na nov način.

Sarja Jarnjak rijeka studentica iz Koprivnice u Lubenicama je osela bez teksta, ali od silne doživljaja, kaže tijekom boravka se nekoliko puta raspaklala: – Ovdje je doživljaj adolescentna, sve općina, vjetar, stijene, more, kuće, ljudi čiji jezik uglavnom ne razumijem, ali ih unatrag tome razumijem. Sve je inspirativno.

Isabella Jumičić, sako je iz nedaleke Rijeka u Lubenicama nije bila nikada, a kaže nije mogla ni zamisliti da nešto ovakvo supće postojti: – Nisam se oveso stidala, stije nitko od nas. Ovo se ne da prepričati, a svi odavde namno priče. Bez prostanka sro fotografirati u pakulatu da najs ne mogu ne protakne. Čipelo nestaje se ispirati da namnijaš o prostoru, a sadnosni da ga se sadura, ni ka obraduju na svoj ekspresivnosti, slikarski način. Lena Bouscher iz Rijeke je obratan, a doživljaj mi supće ne unatrag činjenica da je na otoku i Lubenicama bio već mnogo puta: – Ovo je mjesto u potpunoj samotnosti omeće što

Sarja Jarnjak i Tina Vitočević

svakodnevno živimo. Ovdje sve oganji srota jedine iz drugog. To je u potpunosti kontrastu sa nebederama, gradskim kokicama i vertikalama. Posobno me oduševljava ljudi u Lubenicama, a najviše kaka. Krista. Ovdje se ljudi podražuju i kada se

more, valova, oblake, uloviti ritam, ali sve je nezadržljivo. Prestalo je ojećaje premiti na stiku. Tina Vitočević je iz Omišlja, ali ni otokski korijeni nisu joj pomogli u doživljaju Lubenica, jer kaže na Krku više nema ovakvih mjesta: – Lubenice su me oduševile, ne znam da li zbog toga što smo se prevale udaljili od petnadnog i izvornog ili je ovo mjesto stvarno tako posebno. Andrea Klig iz Rijeke bicinarica je kućama, njihovim osobajim rasporedom i platom koja je tako blizu, a dišuća. I Emiliija Dupratova dijeli doživljaje s njima, a čiji joj je bio okupiti ih u sednici koja će im otvoriti novu stranu njihovih osobnosti: – Lubenice su mjesto probudžaja, a moji studenati su potpuno senzitivni. Ovdje im se otvaraju vrata spoznaje i doživljaja na nov način u zajedničarstvu i stvaralaštvo u okružaju ekstremne labećike konfiguracije, specifičnih odnosa i vizura, kao i izablikaćenih i povijesnih sadržaja, koji su izrazito zanimljivi i rarietni kako za likovno i prostorno doživljavanje, tako i za ono ljudsko i prijeteljsko. Lubenice su mjesto snabijanja energije, vještosti, ljubavi i zdravlja.

U mjestu proobražaja

Maja Pečurković iz Rijeke Lubenice doživjela kao zamrznuo prolio vrijeme: – Sve je drugačije, sporno sun pokorašnja kadinita,